

Na úvod

Veľkonočné zamyslenie

Občas sa stáva, že sa uprostred tajomstiev bolestného ruženca alebo krížovej cesty nevieme vžiť do Kristovho utrpenia – možno aj preto, že sa práve v našom živote nič podobné nedeje. A tak sa cítime nevhodne a nehodne.

Ne stáva sa aj to, že uprostred najväčších sviatkov, ako sú Veľká noc, Vianoce či Turíce – teda sviatky radosti – prežívame v našom živote alebo v našom najhlbšom vnútri paradoxne skôr vlastnú krížovú cestu alebo ukrižovanie či dokonca aj smrť našich posledných nádejí.

Všetko okolo nás hovorí o Kristovom víťazstve a my sa naopak cítime skôr porazení, zlomení, vyčerpaní, opustení, zradení či zrádzajúci. A opäť sa cítime nevhodne a nehodne. Možno dúfame, že s veľkonočným či turíčnym ránom, s našou vierou a s Božou milosťou sa to zmení – no naše vzkriesenie neprichádza a naše ďalšie sklamanie nás zráža k zemi ešte viac.

Zradila nás naša viera? Zradil nás Boh?

Nie. Totiž, náš vnútorný život, najmä citový, nefunguje na objednávku. Musíme brať, čo prichádza, a veriť, že Boh nás požeňuje a miluje aj v našej radosti, aj v našej bolesti a slabosti a že ich prežíva spolu s nami, ak mu to dovoľíme. Že uprostred našej radosti prežíva vlastné Vianoce, Vzkriesenie či Turíce a že v našej bolesti a slabosti spoznáva svoju vlastnú bolesť a slabosť. Radujme sa – pretože sa máme s kým! A plačme – pretože máme pred kým.

Boh je Pravda a Láska – a aj preto pravdu miluje. A občas býva jediným, kto ju od nás prijme – a rád. Lebo pravda oslobodzuje a sloboda Božieho dieťaťa je to, do čoho nás vo svojej Láske pripravuje a povoláva.

Martina Tomečková

Čo hovoria svätí apoštoli...

Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista nás vo svojom veľkom milosrdenstve vzkriesením Ježiša Krista znovuzrodil pre živú nádej.

A všetko, čo bolo kedysi napísané, bolo napísané, aby sme mali nádej.

Máme nádej v živého Boha.

V nádeji sme spasení.

A nádej nezahanbuje...

Z apoštolských listov 1Pt 1, 3; Rim 15, 4;

1Tim 4, 10b; Rim 8, 24a; Rim 5, 5a

vybrala Martina Tomečková.

Byzantská mozaika Krista Pantocratora z 12. storočia z chrámu Hagia Sofia v Istanbule v Turecku (Wikipedia)

O ceste oslobodenia

... Hľa, toto je skutočný čin oslobodenia: oslobodenie od strachu, od nátlaku, od verejnej mienky a od názoru druhých. Čin oslobodenia je podať ruku slabým bratom. Ďalej je to oslobodenie od iných závislostí. Napríklad od egoizmu, ktorý vedie k zabíjaniu nenarodených detí. S tým je spojené oslobodenie od strachu. Je tu výzva: „Nebojte sa!“ Totiž iba strach nás robí otrokmi. Kto sa nebojí, ten je slobodný, ba aj vtedy, keď sa nachádza za mrežami väzenia či v koncentračnom tábore. To je sloboda Božích detí, ktorú nám nikto nemôže zobrať. Ibaže my sami si ju môžeme zobrať, a to strachom.

Skutočné je oslobodenie cez pravdu. Ježiš hovorí: „Pravda vás oslobodí.“ (Jn 8, 32) Oslobodí nás vtedy, keď budeme mať odvahu hovoriť pravdu, dožadovať sa pravdy, svedčiť o pravde a konať pravdu. Toto je skutočná Kruciáta oslobodenia človeka. Toto je veľká úloha aj Hnutia Svetlo-Život. Je potrebné, aby sme všetci odmietali silu, ktorá nás zotročuje. Vtedy sa staneme mocným národom (nielen poľským, ale aj slovenským – pozn. prekl.), ktorý bude môcť oslobodzovať aj druhé národy. (F. Blachnicki sa snažil učiť o evanjeliovej slobode vnášať aj do spoločenského oslobodenia vtedajších komunistických krajín východnej a strednej Európy – pozn. prekl.) Naši bratia združení v Solidarite (demokratické politické hnutie v Poľsku na začiatku 80. rokov 20. stor. zápasiace proti komunistickému režimu – pozn. prekl.) začínajú pociťovať problémy, ktoré prenikajú nie zvonka, ale zvnútra, z ľudských slabostí, egoizmu a všelijakých žiadostí, ktoré sa uprednostňujú pred spoločenským dobrom. Naši protivníci o tom vedia, a preto vytvárajú rôzne postoje svojho druhu, aby sa zvnútra rozbila snaha o slobodu národa.

... my sa nechceme priblížiť k moci. My nechceme politickú moc. My sa chceme podujat na nezištnú službu, aby sme pomáhali našim bratom. Chceme prijať zodpovednosť svojou prácou, čistými rukami a čistým úmyslom. A to podľa lásky Nebeského Otca, ktorý dáva slnku svietiť nad zlými a dobrými a dažďu padať na spravodlivých a nespravodlivých (porov. Mt 5, 45 – 46). Našou úlohou nie je odsudzovať. Našou úlohou je dávať vonkajší znak – ako slnko – o Božej láske a добрôte, svedčiť jednodu-

chou, pokornou službou s vylúčením osobných záujmov a osobného egoizmu. Našou úlohou je svedčiť s postojom, o ktorom hovorí Kristus: „Ak ťa niekto udrie po pravom lici, tak mu nadstav aj druhé...“ (Mt 5, 41) Iba touto zbraňou môžeme zvíťaziť nad zlom, pretože celá táto moc, s ktorou zápasíme, je hlavne duchovná moc pochádzajúca od zlého ducha. Táto moc sa opiera o dve opory: klamstvo a strach. No odvážnym svedectvom skrze pravdu zasahujeme do zdroja moci zlého ducha. Toto je naša cesta.

Je potrebné, aby sme sa angažovali v tomto smere. Na jednej strane máme vždy myslieť na duchovný formačný program, aby v nás dozrieval a rástol nový človek. No na druhej strane musia všade vznikať diakonie, malé skupinky – hoci aj s tromi osobami – ktoré sa konkrétne v danej farnosti podujmú na službu oslobodenia skrze zápas proti alkoholizmu, zápas za ochranu života, a to dávaním svedectva o pravde a službou slova o pravde. Spoločenstvá prijímajúce aj diakoniú – službu – modlitby a milosrdenstva voči ľuďom potrebujúcim našu pomoc budú duchovným ovocím.

... Musíme urobiť tento prelom, lebo okamih, v ktorom žijeme, je jedinečný. Je to historická chvíľa, ktorú nemôžeme premárniť. Tento moment potrebuje naše svedectvo pravdy, lásky, odvahy, aby sme vyslobodiac seba vyslobodili aj druhých ľudí. Je to cesta, ktorá musí priviesť k víťazstvu. Preto namiesto špekulovania a kombinovania, čo bude a čo by mohlo byť, čo by bolo, keby... atď., je potrebné ísť jednoduchou cestou svedectva o pravde v láske. V každom prípade to bude cesta oslobodenia pre nás aj pre iných. Ak dost' ľudí prinesie túto obeť, tak vykročia na túto cestu, ktorá sa stane cestou celého nášho národa. Potom to prinesie oslobodenie aj iných národov. A toto gesto bude svedectvom a službou pred našim národom. Lebo „veľa je srdc, ktoré čakajú na evanjelium“. Mnoho je národov, ktoré čakajú na takéto svedectvo vychádzajúce z moci Ježiša Krista, ktoré vzbudzuje v našich srdciach Jeho Duch.

Homília Franciszka Blachnického
počas Hodiny zodpovednosti a misie
v Deň spoločenstva v Krościenku 8. júla 1981.
Z knihy Slobodní a tí, ktorí oslobodzujú
vybral o. Jozef Heske.

Od vzťahov farnosti k charite až po vznikajúce spoločenstvo KOČ v Rožňave s vdp. dekanom Rastislavom Polákom

V Rožňave začala pôsobiť Kruciáta oslobodenia človeka. Čo si vyžiadalo túto potrebu?

Teraz sme už mali štvrté stretnutie. Streťavame sa druhý a štvrtý utorok v mesiaci. Myšlienka založenia kruciáty v našej farnosti vychádzala z toho, že mnohí mladí ľudia sú bez práce a viacerí sa utiekajú k alkoholu a rôznym veciam vyvolávajúcim závislosť. Skrze vieru, lebo ide aj o veriacich ľudí, sa chcú od závislosti oslobodiť. Z toho zla, ktoré sa človeka zmocní, môže kruciáta oslobodiť.

Vnímal som túto potrebu, lebo je mnoho ľudí, ktorí zápasia a bojujú s tými závislosťami. Je to spoločenstvo, kde sa môžu zdieľať so spoločnými problémami a spoločne sa modliť. Spoločenstvo je otvorené aj tým, ktorí sú nie sú závislí, ale chcú pomôcť svojmu manželovi, synovi alebo niekomu z rodiny.

Stretnutie začíname svätou omšou, potom modlitbou svätého ruženca k Božiemu milosrdenstvu. Spoločenstvo sa zide na fare, kde sa navzájom zdieľajú.

Keď sme začínali toto stretnutie, navštívili sme spoločenstvo kruciáty v Levoči. Som rád, že sa kruciáta rozbehla. Ľudia potrebujú pomoc a kto iný môže pomôcť než Cirkev.

Kruciáta je položená v rovine viery a milosti na rozdiel od svetských protidrogových aktivít. Vyprosenie milosti je aj dotykom Boha, a to si človek musí naozaj vyprosiť. Tak ako prosil kráľ Šalamún – čítame v Prvej knihe kráľov: Daj mi, Bože, dobré srdce, aby som mohol rozoznávať medzi dobrom a zlom.

Spomenuli ste, že dost' veľkým problémom je alkohol. Nevplýva to aj z toho, že alkohol je legálna droga, ktorá sa ponúka v každej rodine pri rôznych príležitostiach vlastne od narodenia dieťaťa až po smrť človeka?

Možno práve preto, že celá spoločnosť je nastavená tak, že človek si človeka uctí len vtedy, keď mu ponúkne alkohol. Pritom je to hlúposť.

Možno by bolo treba trochu to zmýšľanie ľudí zmeniť, že úcta jedného voči druhému nie je v tom, že keď ti alkohol ti neponúknem, tak si ťa nevážim.

Viete, niekto si myslí, že na rozvízanie jazyka si potrebuje dať jeden – dva štamperlíky. Bude to v nás, v národe a môžeme to zmeniť zmýšľaním a vlastným príkladom. Dnes už to nie je také moderné, piť alkohol. Keď si všimneme, dnes sa ľudia neopíjajú úplne. Nie je to už taký štandard, ako to bolo v minulosti. Áno, je štandard dať si dobré víno, ktoré je drahšie, za pohárik. Ale nie, že teraz sa musím opiť.

Treba zmeniť zmýšľanie. Veková hranica požívania alkoholu a cigariet sa znížila aj pre dostupnosť alkoholu. Poviem príklad. Bol som v Tesco. Mladí kupovali víno a bolo zjavné, že nemali osemnásť rokov a boli opití. Predavač im nedal víno a museli to vrátiť. Ale oni si naši dospelého, ktorý im to vynesol.

Z toho vyplýva, že tá zodpovednosť je na nás dospelých, ako sa my správame k týmto mladistvým, či ich v tomto podporujeme alebo zaujmeme rôzne stanovisko.

Zhovárala sa redaktorka Mária Čigášová
v relácii Karmel na Rádiu Lumen 6. 3. 2011.

Upravil Marek Compel, KOČ Rožňava.

Správy kruciáty

KOČ v Levoči

Vo štvrtok 14. apríla 2011 o 17.00 hod. sa v priestoroch Kláštora minoritov v Levoči uskutočnila druhá časť prednášky Teológia oslobodenia otca Blachnického. O. ThDr. Jozef Heske, PhD. priblížil vo svojom vystúpení myšlienky o. Blachnického o slobode Božieho dieťaťa a života v pravde. Nasledujúca prednáška je plánovaná na mesiac jún.

V piatok 15. apríla 2011 sa spoločenstvo KOČ v Levoči spolu s ďalšími kresťanskými spoločenstvami zúčastnilo krížovej cesty, ktorú zorganizovali skauti 64. zboru Štefana Kluberta v Levoči pod vedením dp. Antona Horníka. Po sv. omši v Chráme sv. Jakuba sa na krížovej ceste na Mariánsku horu v nesení kríža a v meditáciách striedali jednotlivé spoločenstvá.

Štefan Paločko, KOČ Levoča

Správy kruciáty

KOČ v Bardejove

V prvú aprílovú sobotu 2. 4. 2011 sa uskutočnila v priestoroch farského úradu v Kobylách duchovná obnova KOČ, ktorú viedol o. Jozef Heske. Účastníkmi boli členovia a sympatizanti z Levoče, Prešova, Bardejova a jeho okolia.

Po úvodných chválach nasledovala katechéza o. Heskeho o Novej kultúre, ktorá spočíva v oslobodení človeka od všetkého, čo ponízuje jeho dôstojnosť, v rozvíjaní skutočných hodnôt jeho osoby a spoločenstva vo všetkých oblastiach života, v šírení kultúry čistoty a skromnosti, ktorá je prejavom úcty k osobe. Táto nová kultúra je dnes veľmi potrebná forma svedectva a evanjelizácie.

Následne sme v skupinách uvažovali a zdieľali sa o rôznych formách otroctva, ktoré prežívame, o problémoch, ktoré máme s prijímaním pravdy o nás, či dokážeme žiť ako slobodné Božie deti a aké je naše odovzdanie sa Bohu cez Pannu Máriu.

Vyvrcholením stretnutia bola svätá omša, pred ktorou sme mohli v tichu stráviť chvíle s Pánom. Počas homílie o. Heske vyzdvihol niektoré myšlienky otca Blachnického o pokore. Zároveň pripomenul šieste výročie odchodu Jána Pavla II. do večnosti a jeho podporu a prínos pre dielo kruciáty. Spoločne sa tešíme, že jeho blahorečením pribudne kruciáte ďalší jej patrón.

Duchovnú obnovu sme ukončili spoločným agapé, na ktoré prijal pozvanie aj miestny správca fary duchovný otec Stanislav Takáč, ktorému aj touto cestou vyslovujeme Pán Boh zaplať za jeho ústretovosť pri realizovaní duchovnej obnovy. Veľké Pán Boh zaplať patrí samozrejme o. Heskemu za jeho katechézu a tiež všetkým, ktorí prispeli akýmkoľvek spôsobom k celkovej pohode a dôstojnému priebehu duchovnej obnovy.

Mária Češková, KOČ Bardejov

KOČ v Nižnom Slavkove

Začiatok našej evanjelizácie v nedeľu 27. marca 2011 sa začal už vystúpením z auta, keď nás veľmi srdečne privítal miestny pán farár otec Ľubík Vaňo. Po dohode s koordinátorom, ako sa to všetko rozbehne a ako bude prebiehať celá svätá omša, sme sa spoločne presunuli do nevelkého kostolíka stojaceho na druhej

strane cesty oproti farskej budove. Hlavným celebrantom svätej omše bol otec Jožko Heske.

Na úvod hneď zaujal prítomných farníkov pokojom a krátkou informáciou o diele KOČ. V kázni použil slová z evanjelia o Samaritánke, ktorá po stretnutí s pánom Ježišom začala tiež meniť svoj postoj, ktorý sa neraz mení aj u nás, čo sme prešli závislosťou až k vyslobodeniu, k oslave, v obrátení, vo vnímaní Ducha Svätého a jeho pomoci. Vysvetlil základný význam KOČ pre život človeka v dnešnej dobe, keď sa alkohol a závislosť berie ako súčasť dnešného človeka a života vôbec. Zdôraznil, aká je potrebná pomoc týmto ľuďom, aj keď je to úloha dlhodobá. Potom ma poprosil o moje svedectvo, v ktorom som jednoduchým spôsobom povedal o návyku, ktorý časom naberá na intenzite a človek postupne stratí svoj charakter. No keď príde vyslobodenie spod jarma alkoholu skrze pomoc Ducha Svätého, dochádza k veľkej zmene života v porovnaní so životom v jeho otroctve. K triezvosti, ktorá u ostatných ľudí budí rešpekt, ale aj k zmene priateľov, čo je tiež potrebné. Vraj sa u niektorých objavili aj slzy, o ktorých mi povedal pán farár až na posedení na fare.

Na konci svätej omše ma veľmi prekvapil pán farár, ktorý sa nám v mene celej farnosti poďakoval kyticami kvetov. Po ukončení svätej omše sme si asi hodinu vymieňali názory a skúsenosti na fare pri dobrom obede, ktorý medzi tým stihla uvariť mamka pána farára. Bol to požehnaný čas a verím, že sme oslovili aj ľudí, ktorých sa to týkalo. Chcem vysloviť aj poďakovanie otcovi Ľubíkovi za jeho prístup a záujem o kruciátu, ktorá je potrebná pre každú farnosť a ktorú prijal s otvorenosťou. A ako povedal aj on sám, bol veľmi povzbudený.

Vladimír Bujňák, KOČ Lipany

Svedectvá kruciáty

O vyslobodení z alkoholu

Volám sa Vlado a vôbec by mi ani v najkrajšom sne nebolo napadlo pred ôsmimi rokmi, že budem svedčiť. Môj život v spojení s alkoholom začal asi v treťom ročníku na učňovke. Vyučil som sa za čašníka, a tak sa stret s alkoholom stal pre mňa každodennou záležitosťou, lebo som s ním pracoval.

Svedectvá kruciáty

Najprv to začalo tak nevinne, keď sme si len zriedka v kolektíve dávali po štamperlíku, vraj aby sme pri obsluhu boli smelší, aby bol úsmev na tvári, aby sme sa dokázali ku každému prihovoriť. Postupom času sa to začalo stávať samozrejmosťou a začalo sa to stupňovať. Prešlo to až do takých problémov aj v rodine, že som si už ani ja sám nevedel rozkázať. Alkohol ma premohol. Mal som v tom čase veľa problémov a sám som sa z nich nevedel dostať. Neprišlo to však zo dňa na deň, trvalo to dlhšie.

Vtedy mi Pán Boh poslal do cesty susedu, ktorej som svoj problém vyrozprával, ona ma pochopila a odporučila mi navštíviť pána dekana, vtedajšieho správcu našej farnosti. Asi po troch veľmi plodných rozhovoroch mi dal dve možnosti: buď to zvládnem sám sebazaprením, alebo sa prihlásim na liečenie. Zvolil som druhú možnosť a 56 dní som naberal teoretické vedomosti, ako sa brániť pokušeniu, ako reagovať na zlý postoj na pitie alkoholu.

Po prepustení bolo potrebné uviesť získané vedomosti do normálneho života a do praxe. Vtedy vstúpil do môjho života Duch Svätý, ktorý mi ukazoval cestu zo začarovaného kruhu. Začal som postupne meniť okruh mojich priateľov, častejšie navštevovať kostol, sväté omše sa stali pre mňa samozrejmosťou a nutnosťou. Začal som si vykonávať prvé piatky, s pravidelnosťou pristupovať k Eucharistii, čo ma naplňalo a povzbudzovalo, dodávalo väčšiu odvahu čeliť zbytočným otázkam okolia. Stále som myslel na to, že v tejto chvíli to nesmiem vzdať a musím bojovať. Začal som meniť zmýšľanie, moje vnútro tiež prešlo zmenou. Začal sa iný život, keď sa nespokojnosť premenila na radosť a pokoj.

Chcem preto aj vás povzbudiť: je ťažké rozhodnúť sa pre liečenie, lebo každý si povie: „Čo povedia susedia, známi a okolie? Budú ma odsudzovať?“ No netreba sa báť, veď alkoholizmus je tiež len choroba a zažiť život bez alkoholu s Ježišom je veľký dar a veľké milosrdenstvo, pre ktoré sa oplatí podstúpiť aj trocha posmešných rečí, na ktoré sa časom zabudne. Ale na vás Pán Boh nikdy nezabudne. Nikto z nás nie je dokonalý.

Pevne verím a dúfam, že Pán bude aj naďalej stáť pri mne a dar, ktorý som nezaslúžene dostal, nestratím, lebo Božie milosrdenstvo je

nekonečné. Kto raz zažije Božiu lásku, ten sa už nechce vrátiť späť.

Na záver ešte malá osobná skúsenosť. Až má niekto takýto problém, nech sa snaží riešiť to čím skôr, lebo dokiaľ žije na tomto svete, v žiadnom veku nie je neskoro, iba v slabých ľudoch je sila. Len s Božou pomocou to môžeš dokázať. Amen.

Vladimír Bujňák, KOČ Lipany

O alkohole a správaní sa voči ženám

Na jednom stretnutí mali Emil s Jožkom rozhovor o vplyve alkoholu na správanie sa voči ženám, keď to niekedy až hraničilo so zákonom. Áno, chcem hovoriť o násilí na ženách nielen psychikom či telesnom, ale o sexuálnom násilí až o znásilnení.

Ideme po ulici a stretneme opitého človeka. Snažíme sa mu vyhnúť alebo sa ho čím skôr zbaviť. Čo vlastne prežíva žena, ktorej príde domov opitý muž? Po celodennej práci sa žena teší na svojho muža, ktorého si brala z veľkej lásky, s peknými plánmi do budúcnosti o deťoch, o spoločnom bývaní, o spoločných dovolenkách a peknom spolunažívaní, o usporiadanej rodine. Len čo sa otvoria dvere na byte a vchádza dnu muž – už ani nie manžel a ani otec, ale niekto, z ktorého má strach nielen manželka, ale i deti. Hovorím o situácii, keď už manžel pije čoraz viac a čoraz častejšie.

Najhoršie je, že takýto človek sa ešte domáha manželskej povinnosti. Opitý muž napríklad nesmie riadiť auto! Ak to urobí, končí sa to väčšinou veľmi zle. A čo ešte žena?! K takému aktu musia byť dvaja so slobodným rozhodnutím a so zdravým rozumom. Keďže muž je opitý, pre mňa osobne je to neprípustné. Muži sa vtedy cítia byť mužmi a chcú si niečo dokázať. Chcú byť kdesi hore, v skutočnosti sú však kdesi dole, veľmi hlboko dole. Niekedy sa to dokazovanie končí až znásilnením. Ani nevedia, čo urobili. Týmto je žena vrcholne ponížená, zbavená svojej ženskosti, muž takto vlastne zabije a zničí všetko, čo ženu robí ženou. Pretrhnú sa city k vlastnému mužovi. O láske už ani nemožno hovoriť. Aj materinský cit sa oslabí. A keď po takom násilí žena otehotnie, príde šok, nervozita, hanba, potupa a možno aj nenávisť k nenarodenému dieťaťu. Je to plod násilí.

Svedectvá kruciáty

Ak jej nemá kto pomôcť, žena sa dieťaťa zbaví. A to je ďalšie pokračovanie zla – vražda! Dieťa, ktoré za nič nemôže, je surovo zabité so súhlasom matky, lekára a zdravotnej sestry. Traja vrahovia! Duša dieťaťa odchádza kamsi, nepatrí nikam. Keď sa vrátíme späťne a hľadáme korene toho zla, prideme znova k alkoholu. Keď si žena dieťa nechá, ťažko si k nemu hľadá cestu. Medzi nimi je akýsi neprekonateľný múr, ktorý nemožno zbúrať. Trápi sa matka i dieťa, ktoré to vycíti. Vidí, že ostatné deti má radšej ako jeho. Cíti to v detstve, potom v puberte a prepukne to väčšinou drzosťou alebo aj útekem z domu, alkoholom či drogami. Silnejšie dieťa to prekoná, ale môže to prepuknúť neskôr v jeho manželstve, keď sa história zopakuje: ak je to chlapec a pridá sa k tomu alkohol, nechtiac napodobní život a správanie vlastného otca. Začína a končí sa to pri alkohole a násilí. Žena, ktorá mala mať u muža oporu, už cíti iba odpor a z milovaného manžela má vďaka alkoholu netvora!

Koľko žien takto trpí, koľké sa rozvádzajú, odídu od mužov a koľké sú slabé a choré končia na psychiatrii či spáchajú samovraždu alebo sa dajú na alkohol či drogy. Koľko žien je vo väzení pre ublíženie na zdraví alebo dokonca vraždu svojho muža. Nemal im kto pomôcť, boli iba vysmiate, prípadne ponížené aj samotnými policajtm. Vyriešili to po svojom. Znova trpia v base, deti sú kdesi po rodinách alebo v decáku. A násilník, ak žije, sa tvári ako obeť. Toľké zničené životy! Koľké z nás také niečo prežili alebo to prežil niekto z rodiny či z nášho okolia!

Ťažko sa o tom hovorí, ale Kruciáta oslobodenia človeka je tiež o oslobodení niečoho, čo je na samom dne nášho vedomia a treba o tom hovoriť a riešiť to a nebať sa! KOČ nezakazuje alkohol, ale môj osobný názor je, že alkohol je diabol, hoci iba v jednej kvapôčke... Povieme si, že vieme, kedy dosť. Aj tí to hovorili, čo sú už predčasne na cintorínoch, na psychiatrii, s telesným postihnutím alebo v base pre ublíženie či vraždu... Mysleli si to aj tí, ktorí chodia okolo nás a ťaží ich vlastné svedomie. Sám človek nie je zlý a ani nikoho neodsudzujem, ale alkohol a diabol dosiahnu svoje. Nik nevie, čo sa robí, keď sa zatvoria dvere na byte, keď sa zatvoria dvere za opitým násilným mužom! Čo by sme robili, keby sme ako rodičia vedeli, že takéto násilie znáša naša dcéra? Pýtam sa, čo??? Marcela

Pravidelné stretnutia

KOČ Bardejov

V Kostole sv. Anny každý párný týždeň vo štvrtok po večernej sv. omši o 16.30 hod.

KOČ Jarovnice

V kostole každý pondelok po večernej sv. omši.

KOČ Lipany

V čajovni každú druhú nedeľu v mesiaci o 16.00 hod.

KOČ Lendak

V kostole každý druhý týždeň v stredu po večernej sv. omši.

KOČ Levoča

V kláštore minoritov každý štvrtok o 17.00 hod. (okrem 29. decembra 2011). Nasleduje adorácia o 20.00 hod. (okrem prvopiatkového týždňa, keď je adorácia v kaplnke kláštora minoritov).

KOČ Rožňava

V priestoroch farského úradu každý druhý a štvrtý utorok v mesiaci o 18.10 hod.

KOČ Prešov

V priestoroch Slovenského červeného kríža na Jarkovej ul. (oproti Mestskej polícii) každú druhú stredu v mesiaci o 17,15 hod.

Pozvánka

Púť KOČ do Medjugoria

KOČ v Levoči organizuje od 13. do 23. augusta 2011 už štvrtú púť KOČ do Medjugoria.

V cene 250 eur sú zahrnuté: doprava, poisťenie na 11 dní, nocľah a obedy, pitný režim, sprievodca a vstupy do jednotlivých komunít. V prípade naplnenia väčšieho autobusu bude účastníkovi vrátená čiastka 10 eur.

Cestovný doklad je platný pas alebo platný občiansky preukaz. Zraz sa uskutoční podľa zvozného plánu, preto odporúčame prihlásiť sa prostredníctvom zodpovedných vedúcich z jednotlivých spoločenstiev, a to najneskôr do konca mája.

Kontakt: p. Emil Slebodník, mobil: 0908 559 626. Bližšie informácie získate na stránke kruciáty.

Ďakovná modlitba za blahorečenie Svätého Otca Jána Pavla II.

Nebeský Otče,

plní radosti, že sme boli vypočutí v našich modlitbách za blahorečenie Svätého Otca Jána Pavla II. a že máme u Teba ďalšieho blahoslaveného, ktorí sa bude za nás prihovárať, sa Ti teraz chceme poďakovať:

za počatie, narodenie a rodinu Karola Wojtyły,
za jeho výchovu, štúdiá, priateľov a záujmy,
za to, že poslúchol Tvoje volanie stať sa Tvojím služobníkom,

za ľudí, ktorých stretol na svojej ceste k vysväteniu za diakona, kňaza a neskôr biskupa,

za to, že bol pôsobením Ducha Svätého vo Vatikáne zvolený za pápeža,

za jeho vernosť evanjeliu pri napĺňaní svojho náročného povolania,

za jeho vzťah k Presvätej Bohorodičke, k svätým a k modlitbe svätého ruženca,

za všetky jeho pomyslené, vyslovené a napísané myšlienky, ktoré zmenili svet k lepšiemu,

za inšpirácie, ktorými obohatil Matku Cirkev a tiež jej syna o. Franciszka Blachnického,

za všetky jeho pápežské cesty po celom svete a ním vyhlásené blahorečenia a svätorečenia,

za jeho vieru, nádej a lásku aj ostatné cnosti,

za jeho zmysel pre dobro, pravdu, krásu, ale

aj humor a športového ducha,

za jeho zdravie a silu ducha aj za chorobu a slabosť tela, ktoré statočne znášal až do konca

a za jeho hlas, ktorý sa k nám aj teraz prihovára: Nebojte sa!

Amen.

„Kresťanský život
nie je v tom,
aby sme veľa
premýšľali,
ale aby sme
veľmi milovali...“
Ján Pavol II.

Socha Svätého Otca Jána Pavla II. v Częstochowej v Poľsku
(Wikipedia)

Pozvánka

Pešia púť KOČ k Panne Márii na Mariánsku horu

Od 1. do 3. júla 2011 budete môcť spolu s kruciátou opäť vykročiť na pešiu púť k Levočskej Panne Márii.

Púť sa začne sv. omšou o 9.00 hod. v Rímskokatolíckom kostole sv. Mikuláša v Starej Ľubovni a vyvrcholí v Bazilike Navštívenia Panny Márie na Levočskej hore v rámci Fatimskej soboty s následným popoludným s evanjelizačným programom.

Pozvánka

Celoslovenská púť

do Krościenka
k hrobu zakladateľa
Kruciáty oslobodenia človeka
a Hnutia Svetlo-Život
o. Franciszka Blachnického
sa uskutoční 1. septembra 2011.

Prihláška do kruciáty

Chcem odpovedať na výzvu Svätého Otca Jána Pavla II., aby sme sa postavili proti všetkému, čo ničí dôstojnosť človeka.

Chcem šíriť Novú kultúru, preto sa na dobu jedného roka prihlasujem za:

kandidáta* člena*

Kruciáty oslobodenia človeka (KOČ).

Slobodne sa zaväzujem, že budem zachovávať abstinenciu od všetkých alkoholických nápojov, nebudem ich kupovať ani ponúkať a podľa možnosti sa budem snažiť mať účasť na podujatiach, ktoré pripravuje najbližšie spoločenstvo KOČ.

Meno a priezvisko:

Dátum narodenia:

Adresa:

Telefón/mobil:

E-mail:

Podpis:

V

dňa

* Ak si sa rozhodol(-la), zakrúžkuj, vyplň, vystrihni a pošli na adresu KOČ alebo odovzdaj najbližšiemu spoločenstvu KOČ.

ECHO Kruciáty oslobodenia človeka

Informačný list
pre vnútornú potrebu KOČ
Vychádza šesťkrát do roka
vďaka štedrosti p. Ing. Rudolfa Češka.

Redakcia: o. ThDr. Jozef Heske, PhD.
RNDr. Štefan Paločko,
Ing. Martina Tomečková

Kontakt: Kruciáta oslobodenia človeka
Košícká 2, 054 01 Levoča
0905 709 324, 0907 977 645
www.kruciata.sk, echo@kruciata.sk

Modlitba kruciáty

Nepoškvrnená, Matka Cirkvi! Hľadáme na teba ako na vzor človeka, ktorý je v celosti vykúpený a oslobodený, a preto bezhranične oddaný Kristovi v láske a v Duchu Svätom.

Uvedomujeme si mnohorakú neslobodu, ktorou sú spútané naše srdcia. Túžime sa v plnosti oslobodiť a podať ruku našim bratom, ktorí očakávajú prebudenie slobody Božích synov vo svojom vnútri. Prichádzame preto k tebe a oddávame sa ti, aby sme spolu s tebou plnšie realizovali svoju slobodu v oddaní sa Kristovi a skrze neho Otcovi, a to mocou toho istého Ducha, ktorý v tebe konal bez prekážok.

Do tvojich rúk skladáme sľub abstinencie od alkoholu a úplnej nezávislosti od neho, aby sme mohli svojou slobodou obohacovať tých našich bratov, ktorí sa už nemôžu oslobodiť vlastnými silami. Túžime týmto skutkom lásky podať ruku a slúžiť našim bližným tak ako Kristus, ktorý sa sám z lásky k nám ponížil a stal sa služobníkom všetkých.

Oddávame ti celé dielo Kruciáty oslobodenia človeka, aby bolo tvojím dielom a nástrojom v tvojich rukách na vyslobodenie národa.

Chceme sa spolu s tebou a s pápežom Jánom Pavlom II., ktorý ti bol úplne oddaný, postaviť pod Kristov kríž a zjednotiť sa s ním v obetavej láske, ktorá môže oslobodiť a zachrániť tých, ktorí sa stali neslobodnými, pretože stratili schopnosť milovať, čiže vlastniť seba pre darovanie sa druhým.

Svätý Stanislav, biskup a mučeník, patrón Kruciáty oslobodenia človeka, vzbud' v nás odvahu vydávať svedectvo a silu stáť tvárou v tvár ťažkostiam a prenasledovaniu, aby sme bez strachu pracovali nad obnovou morálneho poriadku v našej vlasti. Svätý Maximilián Kolbe, nauč nás milovať bratov i za cenu vlastnej obety.

Amen.